

2. Истерли У. В поисках роста / У. Истерли // Экономический вестник (ЭКОВЕСТ). – №3. – 2001. – С. 448–463.
3. Інтерфакс Україна / Інформаційна агенція. – К.: Інтерфакс-Україна, 1992–2010 // <http://www.interfax.com.ua/rus/eco>
4. Келсо Л.О. Демократия и экономическая власть / Луис Келсо, Патриция Келсо. – Ростов н/Д: Феникс, 2000. – 320 с.
5. Diamond P.A. Mobility Costs, Frictional Unemployment and Efficiency / P. A. Diamond // Journal of Political Economy. – 1981, № 89. – P. 798–812.
6. Mortensen D. T. Job Creation and Job Destruction in the Theory of Unemployment / D. Mortensen, C. Pissarides // Review of Economic Studies. – 1994, № 61. – P. 397–415.

Нобелевская премия по экономике была присуждена П. Даймонду, Д. Мортинсену и К. Писсаридесу за развитие классических моделей рынка труда. Актуальность этих научных разработок усиливается высокими уровнями безработицы в экономиках развитых стран. Присуждение Нобелевской премии по экономике в 2010 г. может быть шагом к оправданию классического подхода в области социальных гарантий.

Ключевые слова: *Нобелевская премия по экономике, экономический кризис, безработица, международная конкурентоспособность.*

Nobel Prize in economics to P. Diamond, D. Mortensen and C. Pissarides was awarded for development of classical models applied to market of labor. Actuality of these scientific elaborations is bolstered by high rates of unemployment at economies of developed countries. Award of Nobel Prize in economics in 2010 seems to be a step of justification of classical approach at the field of social guaranties.

Key words: *Nobel Prize in economics, economic crisis, unemployment, international competitiveness.*

Надійшло 15.10.2010.

УДК 336.13.012.24

С.А. Кузнецова

ФІНАНСОВА СИСТЕМА ТА ІНФОРМАТИЗАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ

Науково обґрунтовано взаємозв'язок фінансової системи та інформатизації суспільства. Визначено сутність облікової інформації як економічної категорії та її місце в сучасній фінансовій системі та інформаційному суспільстві.

Ключові слова: *фінансова система, інформатизація суспільства, фінанси, облікова інформація, інвестиції, економіка знань, корпоративне управління.*

Постановка проблеми. Серед характерних рис, притаманних сучасному світовому суспільству, відзначимо розвиток та поглиблення інтеграційних та глобалізаційних процесів за всіма напрямками сфери його життєдіяльності. Об'єктивним параметром такого розвитку є поширення статусу економічного та політичного взаємозв'язку на рівні держав. Ефектив-

ність становлення України як економічного та політичного світового партнера визначається насамперед динамічним розвитком вітчизняної економічної науки, спрямованим на структурну перебудову економічних процесів, з урахуванням сучасних тенденцій розвитку світового суспільства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Повністю поділяємо думку науковців А.О. Єпіфанова, В.П. Москаленко та О.В. Шипунова, які відзначають, що нова економічна система країни в сучасних умовах потребує розробки і прийняття науково обґрунтованих рішень, які допоможуть забезпечити досягнення темпів сталого економічного зростання [1, с. 3].

У цьому аспекті Є.В. Мних наголошує [2, с. 83], що однією з найскладніших проблем сучасного розвитку економічної науки загалом та бухгалтерського обліку та контролю зокрема є забезпечення прогресивної динаміки наукових досліджень відповідно до нових реалій економічного поступу в Україні і світі та запиту сучасної практики господарювання. Наведене твердження узгоджується з існуючою міжнародною практикою. Так, А. Беррі та Д. Джервіс зазначають, що облікова інформація відіграє провідну роль в бізнесовому контексті на рівні стратегії, організації та зовнішнього середовища суб'єктів господарювання [3, с. 1].

Повною мірою ці процеси набувають більшої актуальності для України – держави, яка намагається посісти своє місце у світовому співтоваристві. Базуючись на вищевикладеному, серед одного із головних пріоритетів розвитку українського економічного суспільства виділимо його інформатизацію як на рівні держави, так і на локальному рівні корпорацій, об'єднань та інших окремих суб'єктів господарювання.

У свою чергу, головним джерелом інформації, яка використовується для прийняття та узгодження незалежних між собою рішень на мікро- та макrorівнях у різних сегментах управління економікою, є фінансова система.

У загальному розумінні фінансова система (financial system), за визначенням лауреата Нобелівської премії з економіки Р.К. Мертона та професора Е. Боді, є сукупністю ринків та інших інститутів, які використовуються для укладання фінансових угод, обміну активами та ризиками [4, с. 38].

Сучасна фінансова система має глобальний характер. До складу фінансової системи входять фінансові ринки та суб'єкти, що реалізують фінансові рішення (посередники, суб'єкти господарювання та державні установи). Таким чином, характер руху фінансових потоків визначається характером інформатизації суспільних відносин.

Окреслений стан речей обумовлює необхідність коригування поглядів щодо використання фінансової системи як постачальника інформації в управлінні діяльністю компаній та фінансами загалом. При цьому треба виходити з інформаційних потреб користувачів такої інформації та враховувати особливості розвитку міжнародного суспільства.

Для формування інформаційної функції фінансової системи першочергового вирішення потребує питання наукового обґрунтування сутності облікової інформації як економічної категорії з огляду на визначення її змісту, місця в економічному середовищі та властивостей, які сформовані, виходячи з необхідності інформатизації системи управління суб'єкта господарювання.

Постановка завдання. Метою цієї статті є наукове обґрунтування взаємозв'язку фінансової системи та інформатизації суспільства і визначення сутності облікової інформації як економічної категорії, її місця в сучасній фінансовій системі та інформаційному суспільстві.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз спеціальних джерел [1–24] свідчить, що термін «облікова інформація» має широке використання у вітчизняній теорії та практиці; лише окремі науковці звертають увагу на питання визначення сутності економічної категорії «облікова інформація» та висловлюють з цього приводу різні точки зору.

Щодо сутності облікової інформації А.М. Кузьмінський зазначив таке: облікова інформація являє собою дійсний каркас об'єкта управління, його копію [5, с. 10], облікову інформацію слід розглядати як органічно єдине ціле [5, с. 17], продуктом праці працівників бухгалтерії є: облікова інформація, облікові та управлінські рішення [5, с. 25]. Зауважимо, що разом з безперечною науковою цінністю цього дослідження автором не запропоновано ґрунтовного визначення «облікової інформації».

Вчені В.І. Подольський, В.В. Дик та А.І. Уринцев у широкому сенсі відносять до облікової інформації інформацію, що описує події, явища та господарські процеси, які вже відбулися [6, с. 11]. Щодо цього підходу нелогічним є ототожнення подій, що відбулися з їх обліковим характером, оскільки події можуть відбутися, але не бути облікованими.

В.О. Ластовецький робить висновок, що «необхідна для управління інформація, яка міститься в первинних документах і формується на основі даних обліку, як первинного, так і бухгалтерського, є інформацією управлінською» [7, с. 26]. При цьому, при обґрунтуванні запропонованого визначення, автор виокремлює первинний облік як стадію бухгалтерського обліку [7, с. 25], внаслідок чого виникають питання щодо позиції автора стосовно розмежування первинного та бухгалтерського обліку та доцільності застосування терміна «управлінська інформація» до наведеного визначення з огляду на формування такої інформації обліком.

Складно погодитися і з іншою пропозицією В.О. Ластовецького щодо розгляду управлінської інформації як системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності [8, с. 10], оскільки інформація є складовою системи, а не самою системою. Визначення системи як категорії та її властивостей викладено у попередніх публікаціях автора [8, с. 10].

Проведена критична оцінка підтверджує актуальність обґрунтування змісту економічної категорії «облікова інформація».

У цьому контексті доцільно дослідити значення терміна «інформація» та визначити характер та умови застосування ознаки «облікова» щодо терміна «інформація». Проведений аналіз законодавчих та наукових джерел дозволяє констатувати наявність єдиного методологічного тлумачення поняття «інформація».

Інформація – слово латинського походження («informatio»), яке означає «роз'яснення», «викладення».

Законодавство України про інформацію становлять Конституція України, Закон України «Про інформацію», Закон України «Про захист інформації в автоматизованих системах», Закон України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015

роки», Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг».

Так, інформація в Законі України «Про інформацію» трактується як документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються у суспільстві, державі та навколишньому природному середовищі [9]. Аналогічне визначення поняття «інформація» надано у Цивільному кодексі України [10].

Власний підхід щодо інформації висловив І.С. Вовчак, який трактує інформацію як відомості, які зменшують ступінь невизначеності нашого знання про конкретний об'єкт [11, с. 12].

Кожне із наведених тлумачень має право на існування та повністю вкладається в єдину дефініцію, сформульовану Б. Райзбергом та Л. Лозовським: інформація – 1) повідомлення про щось; 2) відомості, дані, значення економічних показників, що використовують у процесі аналізу та розробки економічних рішень, в управлінні; 3) один з видів ресурсів, що використовуються в економічних процесах [12, с. 121].

Не слід ототожнювати поняття «інформація» та «дані». Принципова різниця між даними та інформацією полягає в тому, що дані є необробленими фактами про господарську діяльність. Дані перетворюються на інформацію в процесі їх обробки в обліковій системі.

Облік являє собою процес відображення господарської діяльності об'єкта, що управляється [5, с. 16]. Суть обліку полягає в тому, що збирають дані про стан справ у господарстві, про товари, майно, гроші та фіксують їх в облікових документах [12, с. 356].

Виходячи з проведеної оцінки застосування термінів «облік» та «інформація» та викладених критичних зауважень, коментарів та пропозицій щодо використання дефініції «облікова інформація» в спеціальній науковій та практичній літературі, пропонуємо власне визначення змісту економічної категорії «облікова інформація»: облікова інформація – документована інформація про господарську діяльність суб'єкта господарювання, яка відображена в обліку за допомогою кількісних та якісних показників у вигляді цифр та відомостей.

Облікова інформація нерозривно пов'язана з фінансовою системою суб'єкта господарювання. Дослідженню цього питання, зокрема, приділено увагу провідним ученим А.М. Кузьмінським, який наголошував, що зазвичай у спеціальній літературі об'єктом удосконалення обліку є сам облік, який «вилучається» із загальної системи управління та поліпшується; такий мікроскопічний підхід можливий у визначених напрямках, наприклад, при вдосконаленні методології обліку. Якщо ж ідеться про вдосконалення обліку як системи загалом та мається на увазі не тільки методологія, а й організація обліку та інші його сторони, то такий підхід не дає належного результату; все це свідчить про необхідність удосконалити систему управління в цілому та облік як частину цієї системи [5, с. 9]. Спираючись на викладені А.М. Кузьмінським висновки, з огляду на те, що облікова інформація є продуктом обліку, який створюється для потреб системи управління та фінансової системи загалом.

Для визначення місця облікової інформації в сучасному економічному середовищі необхідно виходити з того, що економіка – це «наука про господарство, засоби його ведення людьми, відносини між людьми,

які виникають у процесі виробництва та обміну товарів, закономірності протікання господарських процесів» [12, с. 392]. З огляду на суть економіки як категорії місце облікової інформації обумовлюється, насамперед особливостями розвитку суспільства та специфікою взаємовідносин між суб'єктами господарювання на кожному етапі еволюції світового товариства.

З метою визначення місця облікової інформації сформуємо особливості розвитку сучасного економічного середовища. Проведене дослідження спеціальних джерел щодо цього питання [1–24] дозволило виокремити дві ґрунтовні особливості, які характеризують сучасний стан економічного розвитку як на міжнародному рівні, так і на локальному рівні окремих держав та суб'єктів господарювання.

Перша особливість – упровадження стратегії корпоративного управління, яка спрямована в аспекті окремих суб'єктів господарювання на забезпечення підвищення їх конкурентоспроможності та економічної ефективності. Науковець В. Оскольский констатує: «Для економіки України настав період переходу до нових організаційно-правових форм ведення бізнесу. Постприватизаційні процеси на підприємствах потребують особливої уваги та копіткої роботи до удосконаленню корпоративного управління» [13, с. 5].

Важливість корпоративного управління для держави обумовлена його впливом на економічний та соціальний розвиток країни. Сутністю корпоративного управління [14–16] є система відносин між інвесторами – власниками товариства, його менеджерами, а також зацікавленими особами для забезпечення ефективної діяльності товариства, рівноваги впливу та балансу інтересів учасників корпоративних відносин. У Принципах корпоративного управління [16] також зазначено, що сучасній світовій економіці притаманне передусім зростання уваги до питань корпоративного управління в умовах глобалізації фінансових ринків, лібералізації руху капіталу.

На сьогодні вдосконалення корпоративного управління на національному рівні, як зазначається у відповідних нормативних джерелах [14–16], стало важливим напрямом зусиль багатьох країн, що обумовлено:

– по-перше, усвідомленням неможливості вирішення всіх проблем, які існують у сфері корпоративного управління, виключно на рівні національного законодавства та необхідності їх врегулювання через запровадження етичних норм у практику корпоративного управління;

– по-друге, сприйняттям корпоративного управління як важливого фактора національного розвитку та необхідної вимоги існування в умовах міжнародного конкурентного середовища. Багато країн розглядають корпоративне управління як невід'ємну складову ринкової економіки, умову для розвитку приватного підприємництва, засіб підвищення конкурентоспроможності на міжнародних ринках та поліпшення показників економічної діяльності у цілому [16].

Впровадження системи корпоративного управління визначається в міжнародній практиці як провідна умова в контексті залучення інвестицій. Проведене дослідження обсягів інвестицій, що залучаються вітчизняними підприємствами дозволило констатувати наявність постій-

ного щорічного приросту їх загального обсягу в грошовому вираженні. Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну станом на 01.01.2010р. склав 40026,8 млн дол. США (табл. 1).

Серед провідних інвесторів можна назвати Кіпр, Німеччину, Нідерланди та Австрію.

Збільшення обсягів іноземних інвестицій в Україну перш за все залежить від спроможності вітчизняних суб'єктів господарювання забезпечити довіру партнерів та зовнішнє фінансування через прийняття заходів щодо впровадження ефективної системи корпоративного управління, належного захисту прав інвесторів та чітких механізмів контролю.

Таблиця 1

Прямі іноземні інвестиції [17] (на початок року, млн дол. США)

Рік	Прямі іноземні інвестиції в Україну ¹	Прямі інвестиції з України ²
1995	483,5	20,3
1996	896,9	84,1
1997	1438,2	97,4
1998	2063,6	127,5
1999	2810,7	97,5
2000	3281,8	98,5
2001	3875,0	170,3
2002	4555,3	155,7
2003	5471,8	144,3
2004	6794,4	166,0
2005	9047,0	198,6
2006	16890,0	219,5
2007	21607,3	243,3
2008	29542,7	6196,6
2009	35616,4	6203,1
2010	40026,8	6223,3

¹ Дані наведено наростаючим підсумком з початку інвестування.

Статистичні спостереження за прямими інвестиціями здійснюються, починаючи з 1994 р.

Дані щодо інвестицій зовнішньоекономічної діяльності відповідно до міжнародної методології, що застосовується при проведенні статистичних спостережень, можуть уточнюватися протягом двох років.

² Обсяги прямих інвестицій в Україну та з України наведено з урахуванням даних Національного банку України та Фонду державного майна України (щодо різниці між ринковою та номінальною вартістю акцій, майна тощо, не облікованої у статистичній звітності окремих підприємств).

Розглядаючи окреслені питання в площині вітчизняного законодавства, слід вказати на наявність досить чіткої концепції щодо економічного та соціального розвитку України, яка передбачає безумовний розвиток корпоративного управління. Так, Посланням Президента України до Верховної Ради України «Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного і соціального розвитку України на 2002–2011 роки» пе-

редбачено необхідність розробки та впровадження національних принципів корпоративного управління [18]. Стратегію щодо розвитку корпоративного управління в акціонерних товариствах сформульовано в Указі Президента України «Про заходи щодо розвитку корпоративного управління в акціонерних товариствах» [14]. Враховуючи викладені тенденції щодо формування світової економічної системи в Україні, розроблено заходи щодо реалізації пріоритетних напрямів розвитку корпоративного управління в акціонерних товариствах [15, 16].

Однак слід зважати на те, що, за оцінками експертів Світового банку та Міжнародної фінансової корпорації, у 2007 р. Україна за умовами проведення підприємницької діяльності в загальному списку 175 країн посідає 128-ме місце [19, с. 12], що свідчить про низький рівень практичного впровадження принципів корпоративного управління в підприємницьку діяльність вітчизняних суб'єктів господарювання та обумовлено перш за все діючими підходами щодо інформатизації системи управління підприємствами, зокрема неефективним використанням облікової інформації як інформаційного джерела системи управління підприємств.

Розвиток та поглиблення глобалізаційних та інтеграційних процесів, які є провідними параметрами сучасної світової економіки, обумовили формування другої ґрунтовної особливості, яка характеризує сучасний стан розвитку економіки – принципово нових вимог до інформатизації суспільства.

Чітке розуміння цього терміна наведено у визначенні, сформульованому науковцем В. Скотним: «інформатизація – цілеспрямований, організований процес збирання, обробки, систематизації, нагромадження, зберігання, пошуку та надання (продажу) інформації економічним суб'єктам з метою задоволення їхніх потреб» [20, с. 694].

Відповідно, при використанні в подальшому терміна «інформатизація системи управління суб'єкта господарювання» маємо на увазі цілеспрямований, організований процес збирання, обробки, систематизації, нагромадження, зберігання, пошуку та надання інформації управлінському персоналу суб'єкта господарювання з метою задоволення їхніх потреб.

У цьому контексті погоджуємося з думкою науковця М.Т. Білухи [21, с. 16], що інформатизація суспільства охопила всі його сфери – соціальну, економічну діяльність та управління господарськими процесами.

Логічним визнанням цих тез є затвердження Верховною Радою України Закону України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» [22], в якому, зокрема, визначена національна політика розвитку інформаційного суспільства в Україні. Слід підкреслити, що така політика, згідно з розділом 3 Закону України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки», передбачає: «Формування сприятливих економічних умов розвитку інформаційного суспільства» [22]. З урахуванням тенденцій розвитку світової економіки, які визначаються зростанням впливу інформаційно-комунікаційних технологій, поступовим переходом розвинутих країн від індустріальної економіки до економіки знань, серед основних макроекономічних завдань у процесі розвитку інформаційного суспільства виокремлено вирішення концептуальних питань щодо методології та організації інформаційного забезпечення користувачів інфор-

мації як на державному рівні, так і на рівні окремих суб'єктів господарської діяльності.

Законом України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» [22] основною стратегічною метою розвитку інформаційного суспільства в Україні визначено прискорення розробки та впровадження новітніх конкурентоспроможних інформаційно-комунікаційних технологій в усі сфери суспільного життя, зокрема в економіку України і в діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Наочним підтвердженням існування проблеми інформатизації у вітчизняній економіці та, зокрема, в аспекті інвестиційної політики та прозорості фінансового ринку є істотне зниження кількості акціонерних товариств в Україні (табл. 2).

За 1999–2006 рр. кількість відкритих акціонерних товариств скоротилася з 3704 од. (станом на 01.01.1999 р.) на 78,6% до 794 од. (станом на 01.01.2006 р.). При цьому диференціація часток акціонерних товариств за відсотком приватизаційного майна істотно не змінилась [17].

Таблиця 2

**Кількість відкритих акціонерних товариств в Україні
за відсотком приватизованого майна [17]**

Станом на	Кількість акціонерних товариств, одиниць	Частка акціонерних товариств за відсотком приватизованого майна, %			
		до 49,9 включно	від 50 до 69,9 включно	від 70 до 99,9 включно	100
01.01.1999	3704	19,4	11,3	52,2	17,1
01.01.2000	3471	15,0	9,6	56,2	19,2
01.01.2001	2681	16,3	10,7	56,9	16,1
01.01.2002	2045	18,8	11,4	54,7	15,1
01.01.2003	1567	20,5	12,4	56,4	10,7
01.01.2004	1322	18,0	13,2	49,3	19,5
01.01.2005	1089	20,3	12,8	43,6	23,3
01.01.2006	794	24,3	14,0	51,9	9,8

Інформатизацію суб'єктів господарювання та суспільства загалом необхідно досліджувати в компіляції з розвитком фінансової системи в контексті корпоративного управління, оскільки ці дві складові розвитку економічних відносин нерозривно пов'язані між собою.

Взаємозв'язок причинно-наслідкового характеру між розвитком фінансової системи та інформатизацією суспільства наведено на рис. 1.

Так, впровадження принципів корпоративного управління передбачає глобальну інформатизацію суб'єктів господарювання [15, 16]. Компанії повинні своєчасно та доступними засобами розкривати повну і достовірну облікову інформацію з усіх суттєвих питань, що їх стосуються, з метою надання можливості користувачам інформації (акціонерам, кредиторам, потенційним інвесторам тощо) приймати виважені рішення. Про-

зорість та належне розкриття облікової інформації – це невід’ємна умова ефективного корпоративного управління. Діяльність підприємства у прозорому режимі, за зрозумілими для всіх «правилами гри», дозволяє підвищити його ефективність, сприяє захисту та реалізації прав інвесторів, залученню внутрішніх і зовнішніх інвестицій.

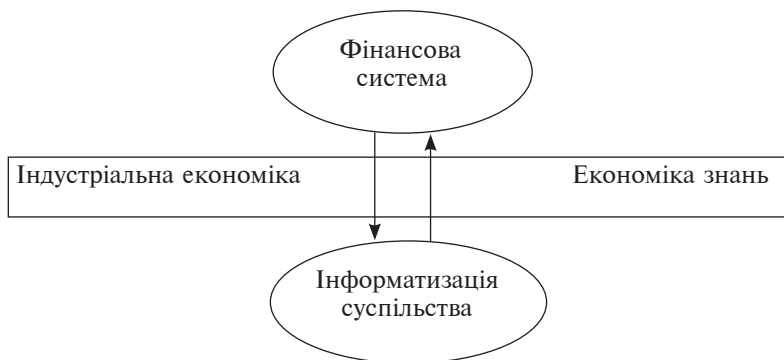

Рис. 1. Взаємозв'язок між розвитком фінансової системи та інформатизацією суспільства в процесі еволюції економіки

Наявність своєчасної, достовірної та вичерпної облікової інформації про товариство – це важлива умова здійснення акціонерами та потенційними інвесторами об'єктивної оцінки фінансово-економічного стану товариства та прийняття ними виважених рішень щодо придбання або відчуження цінних паперів, голосування на загальних зборах акціонерів [15, 16]. Як наголошується в нормативних документах [14–16], розкриття облікової інформації про підприємство є необхідною передумовою довіри до підприємства з боку інвесторів, це сприяє залученню капіталу та має велике значення для підвищення ефективності діяльності самого товариства, оскільки повна та достовірна облікова інформація надає можливість керівництву об'єктивно оцінити досягнення підприємства та розробити стратегію його подальшого розвитку.

З іншого боку, саме інформатизація суспільства в усіх сферах обумовила формування принципів корпоративного управління у фінансових взаємовідносинах.

Висновки та перспективи. Таким чином, подальший розвиток та поглиблення корпоративних принципів управління та фінансової системи загалом визначається досягнутим суб'єктами управління та державами рівнем інформатизації.

Застосування запропонованого наукового обґрунтування взаємозв'язку фінансової системи та інформатизації суспільства і визначеної сутності облікової інформації як економічної категорії, розуміння її місця і значення в сучасній фінансовій системі та в інформаційному суспільстві сприяє формуванню обґрунтованої концепції розвитку фінансової системи у вітчизняній теорії та практиці фінансів, дозволяє визначити напрями синергетичного реформування фінансової системи як джерела такої інформації, підвищує ефективність функціонування фінансової системи на макро- та макrorівнях, що позитивно впливає на загальну

ефективність управління фінансами окремих компаній і держави та інформатизацію суспільства загалом.

Список використаної літератури

1. Єпіфанов А.О. Обґрунтування фінансового механізму підприємництва / А.О. Єпіфанов, В.П. Москаленко, О.В. Шипунова // Фінанси України. – 2004. – № 1. – С. 3–7.
2. Мних Є.В. Адаптивність змістових характеристик економічних понять і категорій у системі бухгалтерського обліку і контролю / Є.В. Мних / Фінанси України. – 2006. – № 8. – С. 83–86.
3. Berry A. Accounting in a Business Context / A. Berry and R. Jarvis. – London, Melbourne, Madras, 1994. – 408 p.
4. Боди З. Финансы: учеб. пособие / З. Боди, Р. Мертон; пер. с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2000. – 592 с.
5. Кузьминский А.Н. Проблемы организации и использования в управлении учетной и аналитической информации на уровне промышленных объединений и министерств: дис. ... д-ра экон. наук / А.Н. Кузьминский. – К., 1980. – 342 с.
6. Подольский В.И. Информационные системы бухгалтерского учета: учебник для вузов / В.И. Подольский, В.В. Дик, А.И. Уринцев; под ред. В.И. Подольского. – М.: Аудит, ЮНИТИ, 1998. – 319 с.
7. Ластовецький В.О. Виробничо-комерційний облік і внутрішньогосподарська управлінська звітність за центрами витрат і відповідальності / В.О. Ластовецький. – Чернівці: Місто, 2003. – 156 с.
8. Ластовецький В. Інформаційне забезпечення підприємницької діяльності / В. Ластовецький // Бухгалтерський облік і аудит. – 2006. – № 10. – С. 7–10.
9. Закон України «Про інформацію»: за станом на 1 серпня 2010 р. / Верховна Рада України // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон» – 2010. – № 08.
10. Цивільний Кодекс України: за станом на серпня 2010 р. / Верховна Рада України // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон» – 2010. – № 08.
11. Вовчак І.С. Інформаційні системи та комп'ютерні технології в менеджменті: навч. посібник / І.С. Вовчак. – Тернопіль: Карт-бланш, 2001. – 354 с.
12. Райзберг Б.Г. Учебный экономический словарь / Б.Г. Райзберг, Л.Ш. Лозовский. – М.: Рольф: Айрис-пресс, 1999. – 416 с.
13. Оскольский В. Вдосконалення корпоративного управління як засіб протягування інвестицій за допомогою механізмів фондового ринку / В. Оскольский // Економіка України. – 2006. – № 8. – С. 4–19.
14. Указ «Про заходи щодо розвитку корпоративного управління в акціонерних товариствах» від 21.03.2002 р. N 280/2002: за станом на серпня 2010 р. // Президент України // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон» – 2010. – № 08.
15. Розпорядження «Про затвердження заходів щодо реалізації пріоритетних напрямів розвитку корпоративного управління в акціонерних товариствах» від 18.01.2003 р. № 25-р: за станом на серпня

2010 р. // Кабінет Міністрів України // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон». – 2010. – № 08.

16. Принципи корпоративного управління, затв. рішенням ДКЦПФР від 11.12.2003 р. № 571: за станом на серпня 2010 р. // Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон». – 2010. – № 08.

17. Державний комітет статистики України // <http://www.ukrstat.gov.ua>

18. Послання «Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного і соціального розвитку України на 2002–2011 роки»: за станом на серпня 2010 р. // Президент України до Верховної Ради України // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон». – 2010. – № 08.

19. Кудряшов В.П. Засади бюджетної політики розвитку / В.П. Кудряшов // Фінанси України. – 2007. – № 7. – С. 3–19.

20. Економічна енциклопедія: у 3 т. Т.1 / редкол.: Мочерний С.В. (відп. ред.) [та ін.]. – К.; 2000. – 864 с.

21. Білуха М. Теоретичні та методологічні принципи електронного обліку господарської діяльності / М. Білуха, Т. Микитенко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2004. – № 12. – С. 15–24.

22. Закон України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки за станом на 1 серпня 2010 р. // Верховна Рада України // Інформаційно-правова система «Ліга:Закон». – 2010. – № 08.

23. Єфименко Т.І. Деякі підходи до розв'язання проблеми взаємозгодженості термінів і нормативно-правових понять у сфері фінансів / Т.І. Єфименко // Фінанси України. – 2006. – № 8. – С. 4–6.

24. Буряк П.Ю. Формування і надання інформації про фінансові ресурси підприємства / П.Ю. Буряк // Фінанси України. – 2006. – № 10. – С. 123–128.

Научно обоснована взаємосвязь финансовой системы и информатизации общества. Определена сущность учетной информации как экономической категории и ее место в современной финансовой системе и информационном обществе.

Ключевые слова: *финансовая система, информатизация общества, финансы, учетная информация, инвестиции, экономика знаний, корпоративное управление.*

Research substantiated the connection between the financial system and the information society. Defined of the essence of accounting information as an economic category and its place in modern financial system and the information society.

Key words: *financial system, informational support of society, finance, accounting information, investments, knowledge-based economy, corporate governance.*

Надійшло 15.10.2010.